

Oponentský posudek na bakalářskou práci Ondřeje Horníka

Práce nazvaná *Konflikty světů* v dramatrice Josefa Topola s podtitulem *Proměny poetiky literární tvorby Josefa Topola* nepochybně patří k velmi dobrým bakalářským pracím. Začíná to už volbou a vymezením tématu. Ondřej Horník se věnuje hrám Josefa Topola, ale přitom z nich nevybírám jednu nebo si nevolím nějaké časové období. Usiluje postihnout autorův fikční dramatický svět na základě několika výrazných témat jeho díla, jak je postupně probírá v jednotlivých kapitolách. Bere tak v potaz všechna Topolova dokončená a na scéně uvedená dramata, od *Půlnočního větru* až po *Hlasy ptáků*. Výhodou tohoto postupu je, že přes změny, jimž autorovo dílo procházelo (Ondřej Horník zaznamenává postupné mizení dobové sociální determinace i tradiční příběhovosti v představených postavách a situacích), zůstává Topolův model fikčního světa v mnohém konstantní.

Ondřej Horník v práci prokázal schopnost pozorného a vnímavého čtení dramatického textu a dobré orientace v literárním a kulturním kontextu. Je správné, že nepomíjí ani Topolovu dramatickou prvotinu (sám jsem byl vždy přesvědčen, že musela být inspirována Trnkovou Luckou válkou z loutkových *Starých pověstí českých*, ale nikdy jsem si to u autora neověřil), na druhé straně je pochopitelné, že jí věnuje relativně menší pozornost. Jako oponent hodnotím práci velmi vysoko. Přesto mám několik připomínek a otázek. V seznamu literatury postrádám některé publikace a podle mě důležité studie. Například monografii Davida Kroči (původně disertační práce obhájena na MU v Brně), která se věnuje celku Topolovy dramatiky i poezie. Nebo studie a články ke *Konci masopustu* shromážděné v publikaci *Národního divadla*, jež byla vydána k uvedení hry v roce 2011. Případně interpretace dvou her Josefa Topola od Václava Königsmarka (ve sbornících *Česká literatura 1945-1989* a *Český Parnas*). Pokud je Ondřej Horník pomínul záměrně, měl by to asi uvést. Na s. 9 se píše, že hra *Kočka na kolejích* končí kompromisem obou postav. Je ovšem otázka, zda závěr hry („Je slyšet houkání vlaku, zvuk se rychle přiblíží, promění se v ostrý disharmonický tón, všecko se rázem zatmí.“) nevyložit jako zánik obou postav i jejich světa. Na s. 10 se uvádí, že poslední tři Topolovy hry se dočkaly uvedení až po roce 1989. Není to zcela přesné, protože *Hlasy ptáků* uvedlo Divadlo na Vinohradech už v červnu 1989. Nejsem si jistý, zda „Cihlář je aktivní více z nutnosti a vypočítavosti než z přesvědčení“ (s. 17), výpověď *Smrtáka*, vysloveně negativní postavy, bych zde nepovažoval za relevantní. Na s. 21 jsem nerozuměl formulaci o „narušení ekosystému“. Na s. 37 má být patrně „obývací pokoj rodiny“ místo „obývací pokoj Slavíkových“, na s. 21 je citát bez označení pramene, na s. 29 má být zřejmě „ač“ místo „až“. Tyto poslední připomínky jsou opravdu jen okrajové.

Vcelku práce splňuje, ba překračuje kritéria pro bakalářské práce. Doporučuji k obhajobě a navrhuji známku 1 nebo 2 podle průběhu obhajoby.

